

Bursztyn. Bajki bez barier cz. X Dziecko niewidome

Opowiadanie dla dzieci w formie bajki psychoedukacyjnej, przybliżającej dzieciom w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym problemy funkcjonowania dziecka niewidomego. Bohaterką opowiadania jest Karolcia, która przeprowadza się do innego miasta i nowej szkoły, co budzi jej wielkie obawy. Smutno jej także, gdyż przeprowadzka oznacza rozstanie z ukochaną plażą i znajomymi. W nowym miejscu jest wspaniały plac zabaw, ale dziewczynka nikogo tu nie zna. Obserwuje dzieci. Intriguje ją dziewczynka, która czyta grubą książkę, w której nie ma liter ani obrazków. Okazuje się, że są tam inne litery, czytane dotykiem - to alfabet Braille'a. Niewidoma dziewczynka, Alicja, mimo tego, że nie widzi tylu pięknych rzeczy wokół, jest radosna i chętna do kontaktu. Jej pokój zachwyca Karolcię - opis jest podpowiedzią, jak zorganizować przestrzeń dla dziecka z uszkodzonym wzrokiem. Karolcia daje się zaprosić do zabawy, pozwalającej wczuć się w sytuację osoby niewidomej, poznawać świat dotykiem. W zamian opowiada o swojej ulubionej plaży. Karolcia szykuje dla Alicji - która nigdy nie była na morzem - niespodziankę: sensoryczną kompozycję w pudełku drobiazgów związanych z plażą. W piasku znalazły się np. kamyki, muszelki, piórko mewy. (znakomity pomysł na prace plastyczne). Karolcia opowiada o plaży na tle nagrania szumu fal i skrzeczenia mew, wkładając Alicji do dłoni muszelki. Daje jej w prezencie bursztyn. Książkę uzupełnia materiał graficzny pokazujący symbolicznie "świat Alicji" oraz posłowie dla rodziców i nauczycieli, z propozycjami zabaw dla dzieci widzących pozwalających poznać świat dzieci niewidomych oraz zabawy sensoryczne dla jednych i drugich. Książka służy ciekawemu i aktywnemu spędzaniu czasu z dziećmi, a także przełamywaniu stereotypów dotyczących niepełnosprawności.

Bursztyn. Bajki bez barier cz. X Dziecko niewidome

Opowiadanie dla dzieci w formie bajki psychoedukacyjnej, przybliżającej dzieciom w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym problemy funkcjonowania dziecka niewidomego. Bohaterką opowiadania jest Karolcia, która przeprowadza się do innego miasta i nowej szkoły, co budzi jej wielkie obawy. Smutno jej także, gdyż przeprowadzka oznacza rozstanie z ukochaną plażą i znajomymi. W nowym miejscu jest wspaniały plac zabaw, ale dziewczynka nikogo tu nie zna. Obserwuje dzieci. Intryguje ją dziewczynka, która czyta grubą książkę, w której nie ma liter ani obrazków. Okazuje się, że są tam inne litery, czytane dotykiem - to alfabet Braille'a. Niewidoma dziewczynka, Alicja, mimo tego, że nie widzi tylu pięknych rzeczy wokół, jest radosna i chętna do kontaktu. Jej pokój zachwyca Karolcię - opis jest podpowiedzią, jak zorganizować przestrzeń dla dziecka z uszkodzonym wzrokiem. Karolcia daje się zaprosić do zabawy, pozwalającej wczuć się w sytuację osoby niewidomej, poznawać świat dotykiem. W zamian opowiada o swojej ulubionej plaży. Karolcia szykuje dla Alicji - która nigdy nie była na morzem - niespodziankę: sensoryczną kompozycję w pudełku drobiazgów związanych z plażą. W piasku znalazły się np. kamyki, muszelki, piórko mewy. (znakomity pomysł na prace plastyczne). Karolcia opowiada o plaży na tle nagrania szumu fal i skrzeczenia mew, wkładając Alicji do dłoni muszelki. Daje jej w prezencie bursztyn. Książkę uzupełnia materiał graficzny pokazujący symbolicznie „świat Alicji” oraz posłowie dla rodziców i nauczycieli, z propozycjami zabaw dla dzieci widzących pozwalających poznać świat dzieci niewidomych oraz zabawy sensoryczne dla jednych i drugich. Książka służy ciekawemu i aktywnemu spędzaniu czasu z dziećmi, a także przełamywaniu stereotypów dotyczących niepełnosprawności.

Źródło: Aleksandra Chmielewska, Stowarzyszenie Rodziców Dzieci Niepełnosprawnych „ŚWIATEŁKO” w Szklarskiej Porębie. Publikacja powstała w projekcie „Bajki bez barier” opracowania i wydania serii bajek dotyczących niepełnosprawności, dofinansowanym przez PFRON